

Veniți la mine cu inimile frânte

Veniți la mine cu inimile frânte

Sau cum or mai fi ele,
Veniți cu toată singurătatea voastră
Strigați-o în gura mare
Nu vă sfiți, nu stați pe gânduri
Înconjurați-mă și conjurați-mă
Judecați-mă pe mine pentru ea,

Veniți la mine cu inimile frânte

Și împărtășiți totul cu mine de-a dreptul
Nu mă luați pe ocolite, nu mă protejați
Sunt gata să răspund pentru ea
Cum pentru toate singurătățile voastre
Rămâne doar să aveți curaj

Și să spuneți tot fără rezerve
Dar și fără ipocrizie ori patetism

Veniți la mine cu inimile frânte

Aștept de la noi un dialog sincer
Ca între cei mai buni prieteni
Nu vă menajați, nu mă menajați
Lăsați să vă străbată toată
Singurătatea sau ce ar putea fi ea
S-o pot înțelege, s-o pot simți
Să vă pot răspunde, să-i pot răspunde

Veniți la mine cu inimile frânte.

Apartenență

Sunt al tuturor
Și al nimănu.

Curaj

Cu tine în gând
Am **curaj**
Să mai cuceresc lumea
Încă o dată.

Când femeile spun adevărul

Când femeile spun că „nu este adevărat“
Atunci știm că este adevărat
Și ele nu mint
Când spun asta
Dar nu vor să fie
Deconspirate atât de ușor,
Fragilitatea și mândria lor
Le dau dreptul să spună
Cu aerul cel mai inocent din lume
„Nu este adevărat“
Când, de fapt, este atât de adevărat.

Miroase a depărtare

Astăzi **miroase a depărtare**,
Orizonturile sunt frânte de lumina vântului,
Marea are ceva de capătul lumii în fiecare val,
Astăzi **miroase a depărtare**,
Pierdută în busolele rătăciților din dragoste,
Miroase a depărtare,
a sare, a bronz și a lumină.